

ଶରୀର

ກາງທີ່ເອົ້າຍຸແຍ້ວິວະເລີດ
ເອົ້ານົມການພາກອາຍເບີ ၆
ນາມເຕີບຕົວການນັ້ນ ລົມການກະນົດລົມບົດ
ລົມບົດກະນະ ນຳລົມລົມບົດ 13000
ໂທເສດຖາ (035) 246076-7

จังหวัดอ่างทอง

จังหวัดอ่างทอง เดิมชื่อเมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อย เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญของกรุงศรีอยุธยาในการสู้รบกับกองทัพพม่า ดังปรากฏในพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาอยุทธยาตอน โดยเฉพาะครั้งหลังสุด พม่าได้ใช้แขวงเมืองวิเศษชัยชาญเป็นที่ตั้งค่ายตีกรุงศรีอยุธยา และเกิดการสู้รบครั้งสำคัญที่จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ไทย คือ “ศึกบางระจัน” ขึ้นที่บ้านบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ต่อมาในสมัยธนบุรีได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านบางแก้ว เรียกชื่อเมืองใหม่ว่า “เมืองอ่างทอง” เพราะที่ตั้งเมืองใหม่เป็นที่ราบลุ่มและเป็นอุข้าวอุน้ำ ซึ่งสมัยโบราณถือกันว่าดินแดนถินไดอุดมสมบูรณ์ด้วยข้าวปลา ย้อมเป็นสีน้ำตาลเข้มทั้งหมด จึงได้ชื่อว่า “เมืองอ่างทอง”

จังหวัดอ่างทองตั้งอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 112 กิโลเมตร และห่างจากพระนครศรีอยุธยา 31 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มเกือบทั้งจังหวัด ไม่มีป่าไม้และภูเขา มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านสองสาย คือแม่น้ำเจ้าพระยาและแม่น้ำน้อย จังหวัดอ่างทองแบ่งการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอไชโย อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก และอำเภอสามโคก มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ

จังหวัดสิงห์บุรี

ทิศตะวันออก

จังหวัดลพบุรี และ

พระนครศรีอยุธยา

ทิศตะวันตก

จังหวัดสุพรรณบุรี

ทิศใต้

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

สถานที่ท่องเที่ยว

อำเภอเมือง

1. วัดอ่างทองวิหาร

เป็นพระอารามหลวงชั้นตระ ชนิดวิหาร ตั้งอยู่ ตรงข้ามศาลากลางจังหวัด วัดอ่างทองเป็นวัดในสมัยรัตน-โกสินทร์ แต่เดิมเป็นวัดราชภรรเล็ก ๆ 2 วัด คือวัดโพธิ์เงิน และวัดโพธิ์ทอง อยู่ชิดติดกัน สร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 4 ต่อมาในปี พ.ศ. 2433 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เจ้าอยู่หัวเสด็จท่องชลมารคเพื่อไปเมืองพิษณุโลก ได้ผ่านวัด ทั้งสองนี้ จึงทรงมีพระราชดำริให้รวมเป็นวัดเดียวกัน แล้ว พระราชทานนามว่า “วัดอ่างทอง” และได้แบ่งหมู่กุฎิวัด โพธิ์ทอง เป็น “คณะใต้” หมู่กุฎิวัดโพธิ์เงินเป็น “คณะเหนือ”

พุทธสถานที่น่าสนใจ ได้แก่ พระอุโบสถ ซึ่งสร้าง ขึ้นใหม่อีกครั้งด้วยการระหว่าง พ.ศ. 2499 - 2500 แทน พระอุโบสถหลังเดิมที่สร้างมาตั้งแต่ พ.ศ. 2445 มีหลังคา ชั้นเดียว พระอุโบสถหลังใหม่มีหลังคาลด 2 ชั้น ตัวพระอุโบสถ ยาว 5 ห้อง มีมุขหน้าหลัง หน้าบันเป็นภาพдалปัตรพัดยศ ประดับกระจกสี มีประตูด้านหน้าหลังด้านละ 2 บาน หน้าต่างด้านละ 5 บานประดับด้วยซุ้มบันไดลง ใบเสมาเดียว ล้อมทั้ง 8 กิ่ง พระปฏิมาประธานก่ออิฐถือปูนลงรักปิดทอง ปางมารวิชัย ด้านหลังพระอุโบสถ มีพระเจดีย์ทรงระฆัง ขนาดเล็กฐาน 8 เหลี่ยม ประดับกระจกสีสวยงามมาก สร้างเมื่อ พ.ศ. 2472

นอกจากนี้มีหมู่กุฎิทรงไทยที่สวยงามเป็นระเบียบ สร้างด้วยไม้สัก มีศาลาการเปรียญ หอสวดมนต์ และเมรุที่ ดงงานซึ่งล้วนเป็นศิลปะสถาปัตยกรรมแบบสมัยรัตนโกสินทร์

2. วัดดันสน

อยู่ริมฝั่งฟากตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาในเขตเทศบาลเมืองอ่างทอง ตรงข้ามกับวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง เป็นวัดเก่าแก่โบราณที่ประดิษฐานพระพุทธธูปปางสมานิธิ เรียกว่า “สมเด็จพระศรีเมืองทอง” ขนาดหน้าตักกว้าง 6 วา 3 ศอก 9 นิ้ว สูง 9 วา 2 ศอก 19 นิ้ว มีพุทธลักษณะที่สวยงามมากองค์หนึ่ง

3. วัดราชปักธ

อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก ซึ่งห่างจากตัวเมืองอ่างทองประมาณ 3 - 4 กิโลเมตร ตามถนนสายอ่างทอง - พระนครศรีอยุธยา มีพระพุทธไสยาสน์องค์ใหญ่ที่มีพุทธลักษณะคล้ายพระพุทธไสยาสน์ วัดป่าโมกแต่เมื่อขนาดเล็กกว่า สันนิษฐานว่าคงจะสร้างมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาหรือก่อนหน้านั้น เดิมองค์พระชำรุดทรุดโทรมอย่างหนัก ปัจจุบันได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่ น่าไปเที่ยวชมและนั่งสักการยิ่งวัดหนึ่ง

4. วัดสุวรรณเสวียาราม

ตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยาในท้องที่ตำบลบางกรวด อำเภอเมืองอ่างทอง จากศาลากลางจังหวัดไปตามถนนคลองชลประทานประมาณ 3 กิโลเมตร มีสิ่งที่น่าสนใจคือ ภาพจิตรกรรมฝาผนังในพระอุโบสถทั้ง 4 ด้าน ศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์รารัชกาลที่ 4 - 5 ซึ่งได้รับอิทธิพลตะวันตก เช่น การแรเงาต้นไม้ เมฆ และการเขียนทัศนียภาพเป็นต้น มีพระพุทธไสยาสน์ยาวประมาณ 10 เมตร ประดิษฐานอยู่ในพระวิหาร นอกจากนี้มีวิหารเก่าแก่อีกหลังหนึ่ง พระเจดีย์และพระพุทธธูปปูนปั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นศิลปาริมแบบอยุธยานำมาจากวัดโพธิ์ดันน์ โบราณสถานในวัดนี้มีอายุประมาณ 100 ปี

5. วัดท้ายย่าน

อยู่ริมคลองศากาแดงที่เชื่อมระหว่างแม่น้ำน้อย กับแม่น้ำเจ้าพระยา อำเภอเมืองอ่างทอง เป็นวัดสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยา ในสมัยรัชกาลที่ 3 - 4 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ใช้เป็นสถานที่กระทำพิธีถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยา มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ในฤดูฝนจะมีน้ำและนกกินปลาในอาสาอยู่บนต้นไม้เป็นจำนวนมากเป็นประจำทุกปี จึงเหมาะสมสำหรับผู้สนใจศึกษาเรื่องนก ที่จะไปเที่ยวชมในช่วงฤดูฝน

อำเภอป่าโมก

1. วัดพินิจธรรมสาร (วัดกระสอบ)

ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออก ในตำบลบางปลาด อำเภอป่าโมก เยื่องกับวัดป่าโมก เดิมชื่อวัดกะสอบ (ต่อมาเพี้ยนเป็นกระสอบ) มีโบราณสถานเก่าแก่ คือ วิหารสร้างในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย แต่มีการปฏิสังขรณ์เปลี่ยนไปเล็กน้อย มีพระพุทธรูปในพระวิหาร 3 องค์ และมีพระพุทธรูปปูนปั้น ขนาดใหญ่ทางสีขาว ปางมารวิชัย นั่งขัดสมาธิเพชร ประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง มีหน้าตักกว้างประมาณ 6 วาเศษ ที่วัดนี้จะมีท่าเรือสำหรับใช้ข้ามไปยังวัดป่าโมก ซึ่งอยู่คนละฝั่งแม่น้ำ (จะสะดวกกว่าการไปทางรถ ที่จะต้องไปดึ้งตันที่ตัวจังหวัดแล้วขับรถย้อนกลับมาอีก 10 กิโลเมตร)

2. วัดป่าโมก

อยู่ในเขตเทศบาลตำบลป่าโมก อำเภอป่าโมก ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทอง 18 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 309 (สายอ่างทอง - พระนครศรีอยุธยา) วัดนี้เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปเสียสน์ที่งดงามมากองค์หนึ่งของประเทศไทย มีความยาวจากพระมาดีถึงปลายพระบาท 22.58 เมตร องค์พระก่ออิฐถือปูนปิดทอง

พระพุทธไสยาสน์องค์นี้สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยสุโขทัย มีประวัติความเป็นมานานาอัศจรรย์เล่ากันว่าบริเวณที่เป็นวัดป่าโมกเดิมมีวัด 2 วัด ตั้งอยู่ติดกันคือวัดตลาดและวัดชีปะขาว องค์พระได้ลอดอยน้ำมาจอมอยู่หน้าวัด ราชฎา บวงสรวงแล้วซักลากขึ้นมาไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ ในพระราชพงศาวดารกล่าวว่า สมเด็จพระนเรศวรมหาราชา ก่อนจะยกทัพไปรบกับพระมหాอุปราชได้เสด็จมาชุมบุบเพลและถวายสักการพระพุทธธูปองค์นี้ ในปี พ.ศ. 2271 สมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระได้เสด็จมาควบคุมการซลองค์พระให้พันจักระแสนน้ำเช่าตัลิ่งพังไปยังวิหารใหม่ที่วัดตลาดห่างจากฝั่งแม่น้ำ 168 เมตร แล้วโปรดให้รวมทั้งสองวัดเป็นวัดเดียวกัน พระราชนานมานว่า “วัดป่าโมก” เพราะบริเวณนั้นมีต้นโนกขึ้นอยู่มากมายลึกลับที่น่าสนใจในวัดนี้มีอีกมาก เช่นวิหารเชียน และมนตปะพระพุทธบาท 4 รอย เป็นต้น

3. วัดทำสุทโธวาส

อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออก เขตตำบลบางเสด็จ หากใช้เส้นทางหลวงหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - อ่างทอง) ทางเข้าวัดจะอยู่ซ้ายมือ ห่างจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาประมาณ 14 กิโลเมตร วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่สมัยอยุธยาตอนต้น ในการศึกษาความครั้งกรุงศรีอยุธยาบริเวณนี้จะเป็นเส้นทางเดินทัพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ปัจจุบันสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงรับไว้ในพระราชอุปถัมภ์ มีการจัดสร้างพลับพลาที่ประทับกลางสร่าน้ำ พระเจดีย์ที่จัดแสดงพระพุทธธูปโบราณ และโบราณวัตถุต่าง ๆ รวมทั้งพระบรมราชานุสาวริย์สมเด็จพระนเรศวรราชและสมเด็จพระเอกาทศรถภายในพระอุโบสถ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จิตรกรส่วนพระองค์และนักเชียนโครงการศิลปอาชีพเชียนภาพจิตกรรมฝาผนังด้วย บริเวณวัดแห่งนี้มีความร่มรื่นด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่และกิ่วทัศน์สวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา

4. บ้านบางเสด็จ (ศูนย์ตุ๊กตาชาววังในพระราชบูรณะ- ปัลเมร์)

ตำบลบางเสด็จตั้งอยู่ในเส้นทางหลวงหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - อ่างทอง) จากอยุธยามุ่งหน้าสู่ อ่างทองประมาณ 16 กิโลเมตร จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าสู่ บ้านบางเสด็จ ตำบลนี้เดิมชื่อตำบลวัดตลาด เมื่อพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราชภูมิ ผู้ประสบอุทกภัยในปี พ.ศ. 2518 สร้างความปลื้มปิติให้แก่ ราชภูมิเป็นอันมาก เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อตำบลเป็นบ้านบางเสด็จ ภายใน หมู่บ้านบางเสด็จนั้นนอกจากจะมีทัศนียภาพอันร่มรื่นและ สวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาแล้ว ยังสามารถเดินชม การปั้นตุ๊กตาชาววังในบริเวณบ้านเรือนราชภูมิลักษณะนั้น ได้อย่างเป็นกันเอง

โครงการตุ๊กตาชาววังที่บ้านบางเสด็จเป็นโครงการที่ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำริ ให้จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2519 เพื่อให้เป็นงานอาชีพเสริมเพิ่มพูน รายได้ให้แก่ราชภูมิ มีการรวมกลุ่มในรูปสหกรณ์ โดยมี ศูนย์กลางอยู่ที่ศาลาการเปรียญวัดท่าสุทธาราช ซึ่งจะจัดให้ สมาชิกมาสาธิตการปั้นพร้อมกับการจัดจำหน่ายในราคากถูก และมีการส่งเข้ามาจำหน่ายที่ร้านจิตรลดา ตุ๊กตาชาววังเป็น ประดิษฐกรรมดินเหนียวที่สวยงาม แสดงชีวิตความเป็นอยู่ ของคนไทยทุกเพศทุกวัย และวัฒนธรรมประเพณีไทย เช่น การละเล่นของเด็กไทย วงมหรีปีพาทย์ ตลอดจนผลไม้ไทย หลากหลายชนิด ล้วนมีความสวยงามน่ารักและเหมาะสมที่จะซื้อ เป็นของฝากหรือของที่ระลึกเป็นอย่างยิ่ง

5. วัดสารแก้ว (ผ้ากอบางเสด็จและสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า)

สร้างเมื่อปี พ.ศ. 2242 เดิมชื่อวัดสารแก้ว วัดนี้เป็นศูนย์รวมเด็กกำพร้าที่ยากจนที่มาจากการเก็บทั่วประเทศ จึงมีเด็กกำพร้าอยู่ในความดูแลมากและทางวัดได้จัดตั้งคณะลิเกเด็กกำพร้าวัดสารแก้ว เพื่อหารายได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กกำพร้าด้วย

นอกจากนี้วัดสารแก้วยังเป็นที่ตั้งของ “สามัคคีสมมาร” ซึ่งเป็นโครงการตามพระราชประสงค์ของสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2524 อยู่ในความรับผิดชอบของกองอุตสาหกรรมในครอบครัวกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีการส่งเสริมและพัฒนาการทอผ้าและย้อมผ้าให้แก่ชาวบ้าน ที่บ้านบางเสด็จนี้จะมีกีทอผ้าอยู่แบบทุกหลังค่าเรือน ชาวบ้านบางเสด็จจะขยันขันแข็งมุ่งผลิตสินค้าผ้าทอต่าง ๆ เช่น ผ้าชิน ผ้าขาวม้า ผ้าปูโต๊ะ ปลอกหมอนฯลฯ ให้มีคุณภาพดีและมีความสวยงามจนเป็นที่รู้จักแพร่หลายทั่วไปในนามผ้าทออ่างทอง ซึ่งสินค้าเหล่านี้จะรวมรวมไปจัดจำหน่ายแก่ผู้สนใจที่ศูนย์สามัคคีสมมารเป็นประจำทุกวัน การเดินทางหากมาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - อ่างทอง) ทางเข้าวัดจะอยู่ซ้ายมือ ห่างจากอยุธยาประมาณ 15 กิโลเมตร

6. บ้านทรงไทยจำลองและส่วนประกอบบ้านทรงไทย

เป็นฝีมือช่างที่สืบทอดมาจากการบรรพบุรุษ การจัดสร้างนอกรากจะสวยงามแลวยังคงรักษาเอกลักษณ์ของความเป็นไทยไว้อย่างน่าสนใจ มีร้านรับจัดทำหอคอยแห่งโดยเฉพาะตามเส้นทางสายพระนครศรีอยุธยา - ป่าโมก และที่ตำบลโพธิ์ เป็นแหล่งทำส่วนประกอบของบ้านทรงไทยทุกชนิด มีการประดิษฐ์บ้านทรงไทยจำลองที่ย่อส่วนจากของจริง และยังมีสินค้าประเภทเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ ที่ทำจากไม้ด้าลอีกด้วย

7. หมู่บ้านท่ากลอง

ตั้งอยู่ที่หมู่บ้านแพ ตำบลເเอกสาราช หลังตลาดป่าโมก ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา การเดินทางใช้ถนนสายในฝ่ายหน้าที่ทำการเทศบาลอ่าเภอป่าโมกซึ่งขนาดไปกับลำคลองชลประทาน ระยะทางประมาณ 7 กิโลเมตร ชาวบ้านแพ เริ่มผลิตกล่องมาตั้งแต่ พ.ศ. 2470 โดยจะเริ่มหลังถูกเก็บเกี่ยว วัดถูกดิบที่ใช้ได้แก่ไม้จำปา เพราะเป็นไม้เนื้ออ่อนที่สามารถขุดเนื้อไม้ได้ง่ายกับหนังวัว กล่องจากบ้านแพนออกจากคุณภาพดี มีความประณีตสวยงามแล้วยังมีหลายขนาดให้เลือกอีกด้วย โดยเฉพาะกล่องขนาดจิ่วจะเป็นที่นิยมมากขึ้นกว่าเดิม นักท่องเที่ยวต่างๆ ที่เดินทางมาเยือนที่นี่จะต้องลองใช้กล่องแพนดูบ้าง กล่องแพนนี้มีลักษณะความเป็นอยู่แบบไทยแท้ บ้านเรือนเป็นทรงไทย ทั้งเรือนฝาปะกน ฝาสำหรัด เก่าแก่ซึ่งมีบรรยายการสร้างไว้

อ่าเภอไชโย

1. วัดไชโยวิหาร

อยู่ที่ตำบลไชโย อ่าเภอไชโย ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 18 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข 32 (อ่างทอง - สิงห์บุรี) เป็นวัดพระอารามหลวงชั้นโทชนิดวิหาร เดิมเป็นวัดราษฎร์เล็ก ๆ ซึ่งสร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ไม่ปรากฏว่าสร้างในรัชกาลใดและคราวเป็นผู้สร้าง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 เมื่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พرحمังสี) แห่งวัดระฆังโพสต์าราม ถนนบุรี ได้สร้างพระพุทธรูปปางสมานิ องค์ใหญ่เป็นปูนขาวไม่ปิดทองไว้กลางแจ้ง ณ วัดแห่งนี้ ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ได้เสด็จมานัมสการและโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์วัดไชโยในปี พ.ศ. 2430 แต่แรงสั่นสะเทือนระหว่างการลงรากพระวิหารทำให้องค์หลวงพ่อโடพังลงมา จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลวงพ่อโตขึ้นใหม่ตามแบบหลวงพ่อโต วัดกัลยาณมิตร มีขนาดหน้าตักกว้าง 16.10 เมตร สูง 22.65 เมตร แล้วพระราชทานนามว่า “พระมหาพุทธพิมพ์” มีการ

จัดงานฉลองนับเป็นงานใหญ่ที่สุดของจังหวัดอ่างทอง ในสมัยนั้น

หลวงพ่อโตประดิษฐานอยู่ในพระวิหารที่มีความสูง ใหญ่ส่งงานแปลกดากว่าวิหารแห่งอื่นๆ พุทธศาสนิกชนจาก ที่ต่างๆ ได้ให้ความสนใจเดินทางมานมัสการอย่างไม่ขาดสาย ติดกับด้านหน้าพระวิหารมีพระอุโบสถหันด้านหน้าออกสู่ แม่น้ำเจ้าพระยา ก่อสร้างด้วยสถาปัตยกรรมไทยอันงดงาม เช่นกัน ภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่อง พุทธประวัติฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ 5 ปัจจุบันวัดใช้พระวิหาร ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่จนมีความงามสมบูรณ์ยิ่ง ที่วัดนี้จะมีการจัดงานนมัสการหลวงพ่อโต ปีละ 3 ครั้ง ในวันขึ้น 13 - 15 ค่ำ เดือน 5 ขึ้น 7 - 9 ค่ำ เดือน 9 และ แรม 7 - 10 ค่ำ เดือน 11

2. วัดสรวงเกศ

ตั้งอยู่ที่ตำบลชัยภูมิ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้าน กิ่กตะวันออก ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองประมาณ 15 กิโลเมตร เป็นวัดเก่าตั้งแต่สมัยอยุธยา ตำบลชัยภูมินี้เดิมชื่อ “บ้านสรวงเกศ” ขึ้นอยู่กับแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ มีก่อสร้างไว้ใน พระราชนครวัดตั้งแต่รัชสมัยพระเจ้าเชียงใหม่ยกทัพ มาตั้งค่ายอยู่ที่บ้านสรวงเกศ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและ สมเด็จพระเอกาทศรถได้รุกไล่ตีกับพองพระเจ้าเชียงใหม่จน แตกพ่ายไป พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันและ สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ ได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมา ณ วัดสรวงเกศนี้เมื่อปี พ.ศ. 2513 เพื่อทรงบำเพ็ญ พระราชกุศลถวายแด่สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

3. วัดโพธิ์ทอง (วัดป่าหัวพัน)

ตั้งอยู่ที่ตำบลราชสกิดย์ (ตำบลโคนด) ห่างจาก อำเภอเมืองอ่างทองราว 12 กิโลเมตร ไปตามเส้นทางหลวง หมายเลข 32 (อ่างทอง - สิงห์บุรี) แล้วมีทางแยกเข้าไปอีก

2 กิโลเมตร วัดนี้แต่เดิมเป็นวัดร้าง สร้างมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา ปัจจุบันได้สร้างเป็นวัดขึ้นใหม่เมื่อประมาณ 10 กว่าปีมาแล้ว ลิ้งที่นาสันใจในวัดนี้คือ รูปพระมหาสีหาน้าปูนปั้นขนาดใหญ่ 2 เศียร ซึ่งขุดพบภายในวัด ประดิษฐานบนพานด้านหน้าฐานพระอุโบสถเดิม เศียรหนึ่งเป็นฝีมือดั้งเดิม ตามแบบอย่างประติมกรรมขอม อีกเศียรหนึ่งเป็นฝีมือปั้นซ้อมใหม่บนโครงสร้างเดิม สันนิษฐานว่าคงเป็นส่วนย่อของประดิษฐานหรือประดิษฐานเช้าสู่พระอุโบสถ ซึ่งอาจมีอายุสมัยลพบุรีตอนปลายต่อเนื่องถึงสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนต้น นอกจากนี้ภายในวัดยังมีพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย ใบเสมาหินทรายแดง และพระอุโบสถหลังเดิมที่ก่อด้วยอิฐ โบราณมีขนาดใหญ่กวัดได้ $37 \times 18 \times 10$ เซนติเมตร

อำเภอโพธิ์ทอง

1. วัดโพธิ์ทอง

อยู่ที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลคำหยาด ตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าฉ่า ห่างจากอำเภอเมืองไปทางเส้นทางสายอ่างทอง - โพธิ์ทองประมาณ 9 กิโลเมตร นามวัดโพธิ์ทองในพระราชพงศาวดารกล่าวว่าเป็นวัดที่กรมขุนพรพินิจ (เจ้าฟ้าอุทุมพรหรือขุนหลวงหาวัด) เสด็จมาผนวชวัดโพธิ์ทองแห่งนี้ รัชกาลที่ 6 เคยเสด็จมาประทับร้อนเมื่อคราวเสด็จประพาสล้านนาอยู่ขณะหลังกรุงเก่าเมื่อ พ.ศ. 2459

2. พระด้านหน้าคำหยาด

ตั้งอยู่ที่ตำบลคำหยาด อำเภอโพธิ์ทอง ถัดจากวัดโพธิ์ทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ 2 กิโลเมตร บนถนนสายเดียวกัน ตัวพระด้านหน้าตั้งโดยเด่นอยู่กลางทุ่งนา ก่อด้วยอิฐถือปูนขนาดกว้าง 10 เมตร ยาว 20 เมตร สภาพปัจจุบันมีเพียงผังนั้ง 4 ด้าน แต่ยังคงเห็นเค้าความงามทางด้านศิลปกรรม เช่น ลวดลายประดับซุ้มจرن้ำหน้าต่าง ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็น

ฝีมือช่าง■อปปaleyรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เช่นเดียวกับที่ทุ่มท้นตราในคราวที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จประพาสล้านนาเมืองเมือง พ.ศ. 2451 ได้เสด็จมาอย่างโบราณสถานแห่งนี้และทรงมีพระราชหัตถเลขา บรรดาอินไวย์ไว้ว่า เดิมที่ทรงมีพระราชดำริว่า กรมขุนพรพนิษ (เจ้าฟ้าอุทุมพรหรือขุนหลวงหาวัด) ทรงผนวชที่วัดโพธิ์ทอง แล้วสร้างพระต้าหนักแห่งนี้ขึ้นเพื่อจำพรรษา เนื่องจากมีชัยภูมิ ที่เหมาะสม ครั้นได้กอตพระเนตรเห็นตัวพระต้าหนักสร้าง ด้วยความประณีตสวยงามแล้วพระราชดำริเดิมก็เปลี่ยนไป ด้วยทรงเห็นว่าไม่น่าที่กรมขุนพรพนิษจะทรงมีความคิดใหญ่โต สร้างที่ประทับชั่วคราวหรือที่มั่นในการต่อสู้ให้ดูสวยงามเช่นนี้ ดังนั้นจึงทรงสั่งนิชฐานว่าพระต้าหนักนี้คงจะสร้างขึ้นตั้งแต่ วัดชุมชนสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ เพื่อใช้เป็นที่ประทับแรม เนื่องจากมีพระราชชนิยมเสด็จประพาสหัวเมืองแบบนี้อยู่ เนื่อง ๆ เช่นเดียวกับที่สมเด็จพระเจ้าประสาททองทรงสร้าง ที่ประทับไว้ที่บางปะอิน และรัชกาลที่ 5 ทรงสั่งห้ามไว้มี การต่อเติมพระต้าหนักเก่าแห่งนี้ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ โบราณสถานด้วย ปัจจุบันนี้กรมศิลปากรได้บูรณะและ ขึ้นทะเบียนพระต้าหนักคำหยาดเป็นโบราณสถานไว้แล้ว

3. วัดขุนอินทประมูล

อยู่ในเขตตำบลสอินทประมูล อำเภอโพธิ์ทอง การเดินทางไปสามารถใช้เส้นทางได้ 2 สาย คือ สายอ่างทอง - อำเภอโพธิ์ทอง (เส้นทางหมายเลข 3064) แยกขวา กิโลเมตรที่ 9 เข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร หรือหากมาจากจังหวัด สิงห์บุรีไปทางอำเภอไชโยประมาณกิโลเมตรที่ 8 จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าถึงวัดเป็นระยะทาง 4 กิโลเมตร

วัดนี้เป็นวัดโบราณสร้างในสมัยสุโขทัย พิจารณา จากซากอิฐแนวเขตเดิมคงเป็นวัดใหญ่ภายในวัดเป็น ที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสี่มือองค์ใหญ่และยาวที่สุดใน ประเทศไทย มีความยาววัดจากปลายพระเม้าลีถึงปลาย

พระบาทได้ 50 เมตร (25 วา) องค์พระพุทธชูปีลักษณะและขนาดใกล้เคียงกับพระนองนจักรสีห์ จังหวัดสิงห์บุรี สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยเดียวกัน (อยุธยาตอนต้น) มีเชื่อว่า “พระศรีเมืองทอง” ประดิษฐานบนโถกตินเรียกว่าโโคกาลระนอง แต่เดิมองค์พระประดิษฐานอยู่ในวิหารเมื่อคราวเสียกรุงครั้งที่ 1 วัดนี้ได้ถูกไฟเผาใหม่กลายเป็นวัดร้างเหลือแต่องค์พระตากแฉดจากผนนนานับเป็นร้อย ๆ ปี องค์พระนองนี้พุทธลักษณะที่งดงามพระพักตร์ยิ้มละไมงับเบี้ยอกเย็นน่าเลื่อมใสศรัทธายิ่งนัก พระมหากษัตริย์ไทยหมายพระองค์เคยเสด็จมาสักการะบูชา อาทิเช่น สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศเสด็จมาเมื่อ พ.ศ. 2296 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จมาในปี พ.ศ. 2421 และ 2451 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันเสด็จมาถวายผ้าพระกรรูปตันในปี พ.ศ. 2516 และเสด็จมาลงมัสการอีกครั้งในปี พ.ศ. 2518 พุทธศาสนาชนกันทั่วประเทศต่างนิยมมาลงมัสการเป็นเนื่องนิจ

ด้านหน้าพระนองนี้มีศาลาปูนของชาวคนหนึ่งเล่าว่าเป็นรูปของขุนอินทประมูล นายอการที่ยกยกกรรพ์หลงมาสร้างพระพุทธไสยาสน์เพื่อเป็นปูชนียสถานครั้นพระเจ้าแผ่นดินรับสั่งถ้าว่าเอารเงินที่ไหนมาสร้างขุนอินทประมูลก็ไม่ยอมบอกความจริง เพราะเกรงว่ากุศลจะตกแก่พระเจ้าแผ่นดินจึงถูกเชื่ยนจนตาย แต่มีอีกเรื่องหนึ่งกล่าวว่าขุนอินทประมูลได้สร้างพระขึ้นเพื่อเป็นการได้บานให้แก่สหายรักชื่อสิงหะพาหุ ผู้สร้างพระนองนจักรสีห์เพื่อได้บานให้แก่ตนเองที่ได้ช่ำบิดาด้วยความอยาวย่าบิดาเป็นสัตว์เดรัจจาน อีกกระแสหนึ่งเล่าว่าขุนอินทประมูลได้บูรณะปฏิสังขรณ์องค์พระให้ยาวอกไปจากเดิมอีก 10 เมตร

4. วังป่าวัดขอย

อยู่บริเวณแม่น้ำน้อยหน้าวัดขอย ตำบลโพธิรังนกอยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ 12 กิโลเมตรและระยะทางจากอำเภอโพธิ์ทรายไปถึงวัดขอยอีกราว 5 กิโลเมตร ปลา

ที่วัตถุขอยนี้มีปริมาณชุกชุมมาตั้งแต่สมัยพระครูสุกิจวิชาญ (หลวงพ่อเข้ม) เป็นเจ้าอาวาสซึ่งเป็นเวลากว่า 50 ปีแล้ว ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. 2528 พระครูสุกิจจาหาร เจ้าอาวาสองค์ปัจจุบันได้ปรับปรุงสถานที่และประกาศเป็นเขตวัดรักษาพันธุ์ สัตว์น้ำร่วมกับสำนักงานประมงอำเภอโพธิ์ทองและเจ้าหน้าที่ ตำรวจในการดูแลรักษาไมให้ปลาถูกกรบกวน ปัจจุบันมีปลา นานาพันธุ์ เช่น ปลาสวาย ปลาแรด ปลาเทโพ ปลาบีก ปลาตะเพียน ฯลฯ อาศัยอยู่ร่วมกันไม่ต่ำกว่า 50,000 ตัว ทางวัดได้จัดจาน่ายอาหารปลาให้นักท่องเที่ยวได้เพลิดเพลิน กับการให้อาหารปลาและจัดสวนสัตว์ขนาดเล็กตลอดจนร้าน จำหน่ายเครื่องดื่มไว้บริการอีกด้วย

5. ค้างคาวแม่ไก่วัดจันทาราม

วัดจันทารามเป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านช้าง หมู่ 5 ตำบลโคกพุตรา ห่างจากที่ว่าการอำเภอโพธิ์ทองไปทางทิศ ตะวันตกประมาณ 4 กิโลเมตร การเดินทางใช้เส้นทางสาย โพธิ์ทอง - แสงหา ประมาณ 1 กิโลเมตรแล้วแยกซ้ายไปอีก 3 กิโลเมตร ในบริเวณวัดแห่งนี้มีต้นไม้เข็มหนาแน่นจึงเป็นที่อยู่ อาศัยและแพร่พันธุ์ค้างคาวแม่ไก่และนกนานาชนิดมาหลาย ชั่วอายุคนแล้ว ค้างคาวแม่ไก่เหล่านี้จะออกหากินในเวลา กลางคืน ส่วนเวลากลางวันจะห้อยหัวอยู่ตามกิ่งไม้เป็นสีดา พริดมองเห็นแต่ไกล ซึ่งผู้สนใจสามารถจะไปชมได้ทุกฤดูกาล

6. หมู่บ้านจักسان (บ้านบางเจ้าฉ่า)

งานฝีมือจักسانอันลือชื่อของอ่างทองส่วนมาก จะเป็นฝีมือของชาวอ่าเภอโพธิ์ทองแทบทุกครัวเรือนที่ตั้ง บ้านเรือนเรียงรายอยู่ทั้งสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา มีการ จัดตั้งเป็นกลุ่มการผลิตเครื่องจักسانเครื่อง hairy กลุ่มจักسان ไม้ไผ่ เช่น กลุ่มตำบลของครัวษ์ กลุ่มตำบลบางเจ้าฉ่า กลุ่มตำบล บางระกา กลุ่มตำบลบางพลับ และกลุ่มตำบลลินทปะนูล เป็นต้น

แหล่งผลิตเครื่องจักรسانสำคัญที่สมควรนำไปเที่ยวชม
คือที่ “บ้านบางเจ้าช่า” ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ 8 ตำบลบางเจ้าช่า
การเดินทางใช้เส้นทางสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ประมาณ 9
กิโลเมตรถึงคลองชลประทานยางแม่ จากนั้นเลี้ยวขวา
เลี้ยงคลองไปอีกประมาณ 5 กิโลเมตร จึงเลี้ยวขวาไปตามทาง
เข้าวัดยางทอง แหล่งหัตถกรรมจะอยู่บริเวณหลังวัด ที่นี่เป็น
แหล่งเครื่องจักรسانด้วยไม้ไผ่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุمارีได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยือนและได้
พระราชทานคำแนะนำให้ราษฎรปลูกไม้ไผ่สักเพื่อใช้เป็น
วัสดุในการทำจักรسان ให้มีปริมาณมากขึ้นก่อนที่จะมีปัญหา
ขาดแคลนวัสดุดีบ งานจักรسانของบ้านเจ้าช่านี้มีความปราณีต
สวยงามเป็นพิเศษและสามารถพัฒนาฝีมือตามความนิยม
ของตลาด จึงได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่บ้านด้วยร่างในการ
พัฒนาอาชีพ

7. ศูนย์เจียระไนพโลอย

อยู่ในบริเวณเดียวกับแหล่งผลิตเครื่องจักรسانที่
บ้านเจ้าช่า มีศูนย์การเจียระไนพโลอยของหมู่บ้าน และมีพโลอย
รูปแบบต่าง ๆ ที่สวยงามเป็นจำนวนมาก

8. ศูนย์ผลิตเครื่องใช้ประดับมุก

อยู่ที่วัดม่วงคัน ตำบลรำมะสัก อำเภอโพธิ์ทอง
การทำเครื่องใช้ประดับมุกแห่งนี้มีฝีมือประณีตมาก
นอกจากนั้นในพื้นที่อื่น ๆ ยังมีราษฎรทำเป็นหัตถกรรม
ในครัวเรือนอีกหลายแห่งเช่นกัน รูปแบบที่ทำมีทั้งชุดโต๊ะ
เครื่องแป้ง แจกัน ที่เชียงบุหรี่ เป็นต้น

อำเภอวิเศษชัยชาญ

1. วัดเขียน

เป็นวัดเก่าแก่สมัยกรุงศรีอยุธยา อยู่หมู่ที่ 8 ตำบลศาลาเจ้าโรงทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ ห่างจากอำเภอเมือง อ่างทอง 12 กิโลเมตร ภายในพระอุโบสถมีภาพมิตรกรรม ผาณังทึ่งดงมีเรื่องราวเกี่ยวกับการดำรงชีวิต ของชาวบ้าน ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมืองวิเศษชัยชาญ ในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายลักษณะคล้ายกับ ภาพเขียนที่พระอุโบสถวัดเก่าและวัดใหญ่สุวรรณาราม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในยุคสมัยเดียวกัน

2. วัดสีร้อย

อยู่ริมแม่น้ำน้อยฝั่งตะวันตก ในตำบลสีร้อย อำเภอวิเศษชัยชาญ บนเส้นทางสายโพธิ์พระยา-ท่าเรือ หรือ อ่างทอง - วิเศษชัยชาญ ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองไปทาง กิ่งตะวันตกประมาณ 12.5 กิโลเมตร และแยกซ้ายมือไป ตามถนนคันคลองชลประทานอีก 5 กิโลเมตร ที่ตั้งย้ายจาก วัดเดิมซึ่งร้าง ตั้งอยู่ทางใต้ห่างกันราว 1 กิโลเมตร วัดนี้มี พระพุทธรูปปูนปั้นปางป้าเลไลยประทับนั่งอยู่กลางแจ้งสูง 21 เมตร หน้าตักกว้าง 6 เมตรเศษ สร้างเมื่อ พ.ศ. 2452 เรียกนามว่า “หลวงพ่อโต” อยู่ด้านหน้าพระอุโบสถซึ่งภายใน มีมิตรกรรมผาณังสมัยรัตนโกสินธ์ประมาณรัชกาลที่ 4 - 5 มีการเรงานตันไม้และเมฆ นอกจากนี้ยังมีเจดีย์และ พระพุทธรูปปูนปั้นอีกหลายองค์ทางเหนือของพระอุโบสถ มีงานเทศกาลประจำปีในวันขึ้น 13 - 15 ค่ำ เดือน 12 ของทุกปี

3. วัดอ้อย

เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคู่เมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่ ริมแม่น้ำน้อยฝั่งตะวันตก เหนือตลาศาลาเจ้าโรงทองราว 3 กิโลเมตร และห่างจากวัดเขียนไปทางกิ่งเหนือประมาณ

2 กิโลเมตร สันนิษฐานว่าสร้างรา 400 ปีมาแล้ว พระอุโบสถ มีลักษณะสวยงามคล้ายกับพระอุโบสถวัดราชบูรณะ จังหวัด พระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีลักษณะพิเศษ คือมีเสาเรียงรอบ พระอุโบสถและมีหน้าบันเล็ก เเล่่าว่ามีการคันพับหัวกระโ洛ก คนใหญ่เท่าบานพระอยู่บนฝ้าpedan ซึ่งได้รื้อออก จึงสันนิษฐานว่า คนโบราณคงด้วยสูงใหญ่ ประดูพระอุโบสถ วัดอ้อยจึงทำให้สูงใหญ่กว่าปกติ นอกจากนี้ก็ล้วกันว่าในสมัย กรุงศรีอยุธยาวัดนี้ใช้เป็นที่ถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาด้วย

ปัจจุบันในบริเวณพื้นที่ของวัดอ้อย มูลนิธิ สร้างสรรค์เด็กได้เปิดบ้านรับรองให้ที่พักพิงแก่เด็กที่ปัญหา เด็กเรื่อรอน ติดยาหรือประพฤติผิดกฎหมายมาก่อนซึ่งว่า “บ้านเด็กใกล้วัด” เพื่อช่วยให้เด็กเหล่านี้มีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น ได้สัมผัสรธรรมชาติและมีพระสังฆช่วยเหลือบำบัดทางด้าน จิตใจด้วย

4. วัดม่วง

ตั้งอยู่ที่หมู่ 6 ตำบลสหัสสะพาน อ่าเภอวิเศษ- ชัยชาญ มีพระอุโบสถล้อมรอบด้วยกลีบบัวที่ใหญ่ที่สุดในโลก ภายในมีรูปปั้นเกจิอาจารย์ซึ่งดังทั่วประเทศ ระยะทางจาก จังหวัดถึงวัดม่วงประมาณ 8 กิโลเมตรและยังสามารถซื้อ ผลิตภัณฑ์ของดีเมืองอ่างทองได้ด้วย

5. วัดวิเศษชัยชาญ

อยู่ที่ตำบลไผ่จำศิล อ่าเภอวิเศษชัยชาญ อยู่ติด กับที่ว่าการอ่าเภอทางทิศใต้ ชาวบ้านเรียกว่า “วัดทำสุวรรณ” สันนิษฐานว่าเป็นวัดคู่บ้านคู่เมืองวิเศษชัยชาญ มีโบราณสถาน เก่าแก่คือ พระวิหารมีลักษณะเป็นจตุรมุข มีเสากลม 12 ตัน อยู่ด้านนอก มีหลังคาช้อน 4 ชั้น และมีลวดลายทึ่งด้าน บนหน้าบัน ส่วนพระอุโบสถนั้นสร้างขึ้นใหม่เป็นมัย รัตนโกสินทร์มีลักษณะดงาม และแปลงที่ทำการยกพื้นได้ถูน ลง ในพระอุโบสถมีจิตรกรรมฝาผนัง 4 ด้าน เขียนขึ้นรา 30 ปีเศษ มีการเขียนแบบทักษิณภาพและการแรเงาด้วย

6. วัดห้วย

อยู่ในอำเภอวิเศษชัยชาญ ห่างจากวัดเขียนไปทางทิศใต้ราว 2 กิโลเมตร ริมคันคลองชลประทาน เป็นวัดที่เก่าแก่พอ ๆ กับวัดวิเศษชัยชาญและวัดเขียน มีโบราณสถานที่น่าสนใจ คือ พระอุโบสถเก่าและภาพเขียนภายในพระอุโบสถ หัวห้องน้ำไปทางทิศตะวันตก หน้าบันนี้ ลวดลายปูนปั้นลายเครื่องเค้า มีจาน kazoo เป็นประดับและช่อฟ้าหางหงส์ ปั้นรูปเทพพนมครึ่งตัวโผล่ออกจากตัว塑像 ซึ่งเป็นลักษณะแบบเดียวกับที่วัดตะเวท ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และวัดกลางในจังหวัดสมุทรปราการ สันนิษฐานว่าเป็นลักษณะที่สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์ นอกจากนี้มีพระวิหารที่มีพระนอน หันพระพักตร์ไปทางทิศตะวันตก ก่อสร้างด้วยอิฐขนาดใหญ่

7. อนุสาวรีย์นัยดอกน้ำท่องแก้ว

ประดิษฐานอยู่หน้าโรงเรียนวิเศษชัยชาญ หมู่ที่ 2 ตำบลไผ่จำศิล ระหว่างกิโลเมตรที่ 26 - 27 ตามเส้นทางสายศรีประจันต์ - วิเศษชัยชาญ (เส้นทางหมายเลข 3195) เป็นอนุสรณ์สถานที่ชาววิเศษชัยชาญและชาวอ่างทองร่วมกันสร้างเพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของวีรบุรุษแห่งบ้านโพธิ์ทะเล ทั้งสองท่านที่ได้สละชีวิตเป็นชาติพสีในการสู้รบพ่ายที่บ้านค่ายบางระจันอย่างกล้าหาญเมื่อปี พ.ศ. 2309 ลักษณะอนุสาวรีย์เป็นรูปหล่อโลหะของกลุ่มบุคคลขนาดเท่าคนธรรมด้า ยืนถือและสะพายดาบอยู่ ที่แห่งนี้แผ่นศิลาจารึกมีคำโคลงสยามนาฏสติพระราชนิพนธ์ของรัชกาลที่ 6 อนุสาวรีย์แห่งนี้สมเด็จพระบรมโրสานิรชัย สยามมกุฎราชกุนาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเปิดเมื่อวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2520

อำเภอแสวงหา

1. บ้านคุเมือง

อยู่ในท้องที่ตำบลบ้านไฝ ห่างจากที่ว่าการอำเภอแสวงหาประมาณ 4 กิโลเมตรทางทิศเหนือ และห่างจากค่ายบางระจันเพียง 3 กิโลเมตร ที่บ้านคุเมืองนี้นักโบราณคดีได้สำรวจพบซากเมืองโบราณที่สันนิษฐานว่าเป็นชุมชนสมัยทวารวดี ซึ่งมีหลักฐานเพียงคุเมืองโบราณมีขนาดกว้าง ไม่มีกำแพงเมือง ที่นินดินมีการขุดพบเศษภาชนะเครื่องปั้นดินเผา กระดูกสัตว์ ลูกปัดและหินบดยา เหตุที่มีการขุดคุเมืองกว้างก็เพื่อเอาดินมาตมเมืองให้สูงน้ำท่วมไม่ถึงและคุเมืองมีหน้าที่ป้องกันข้าศึกไปในตัว คุเมืองนี้เป็นคุเมืองที่ขุดขึ้นโดยเฉพาะแล้วจึงขุดคุเมืองกับแม่น้ำอีกที่หนึ่ง ปัจจุบันยังลังเกดเห็นได้ชัดเจน

2. วัดบ้านพวน

ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีพวน เป็นวัดเก่าแก่สร้างในสมัยໄไทมีปราภูมิได้ถูกทิ้งร้างไปจนดันไม่ปักคลุมหนาทึบ ต่อมาพวคนายพวนได้มารังสรรค์บ้านขึ้นในบริเวณดังกล่าวจึงช่วยกันบูรณะขึ้นมาใหม่ มีพื้นที่บ้านเล่าต่อ กันมาว่าพระพุทธธูปคิลิลาและในพระวิหารนั้นพ่อขุนศรีพินทรารักษิตย์เป็นผู้สร้างขึ้นที่เมืองสุโขทัย และถือดีเป็นขึ้นมาประกอบเป็นองค์ที่วัดบ้านพวนเพื่อใช้เป็นพระประธาน แต่ผู้สร้างวัดต้องการสร้างพระประธานขึ้นเอง จึงได้นำไปประดิษฐานไว้ในพระวิหารพระพุทธธูปองค์นี้ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อไกรทอง” เชื่อกันว่าศักดิ์สิทธิ์มากสามารถคุ้มภัยแก่ผู้ไปลักกรรมบุชา

3. วัดยาง

อยู่ในท้องที่ตำบลห้วยไฝ สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย ยังคงมีซากโบราณสถาน คือพระอุโบสถ ซึ่งมีฐานแฉ่นห้องลำเกา มีพระพุทธธูปคิลิลาทราย พระพุทธธูป

บุนปันที่ชำรุดอยู่จำนวนหนึ่งและมีใบเสมาหินทางทิศใต้ของวัดประพานครึ่งกิโลเมตรมีเนินดินซึ่งเคยพบพระเครื่องจำนวนมาก

4. วัดสีบัวทอง

ตั้งอยู่ที่ตำบลสีบัวทอง ริมคลองสีบัวทองห่างจากที่ว่าการอำเภอประพาน 11 กิโลเมตร เป็นวัดที่เก่าแก่สมัยอยุธยา มีโบราณสถานคือ พระอุโบสถซึ่งเหลือเพียงผนังสองด้าน หนาเกือบ 1 เมตร ใช้อิฐขนาดใหญ่ก่อ ภายในมีพระพุทธรูปหินรายสมัยลพบุรี นอกจากนี้ยังพบกระเบื้องซึ่งชายรูปเทพกานน์ เหนือวัดนี้ไปรา 1 ก.ม. มีวัดร้างวัดหนึ่ง มีชากวิหารเล็ก ๆ สร้างด้วยอิฐขนาดใหญ่ เช่นเดียวกัน สันนิษฐานว่าสองวัดนี้สร้างในสมัยอยุธยาตอนปลายและร้างไปครั้งค่ายบางระจันแตก ผู้คนคงอพยพไปยังค่ายบางระจัน หมด นอกจากนี้ตำบลสีบัวทองยังเป็นบ้านเดิมของวีรชนค่ายบางระจัน คือ นายทองแท่น นายโซติ นายอินและนายเมือง

5. สวนนกธรรมชาติ

อยู่ในบริเวณหมู่ที่ 2 บ้านรือหัว ตำบลบ้านบรรหาร ระยะทางห่างจากจังหวัดอ่างทอง 24 กิโลเมตร ใช้เส้นทางสายโพธิ์ทอง - แสวงหา 18 กิโลเมตร แล้วแยกซ้ายเข้าที่ตำบลหนองแม่ไก่ถึงโรงเรียนหนองแม่ไก่แล้วเดินทางไปตามถนนลุกรังอีก 6 กิโลเมตรก็จะถึงบริเวณวัดรือหัวซึ่งมีนกห้องน้ำ落户หลายชนิดนับหมื่นตัวมาอาศัยอยู่ตามธรรมชาติ มีทั้งนกกระยาง นกกระสา นกปากห่าง นกแซว นกกาหน้า นกอีเสือ นกกระเต็น ฯลฯ บางชนิดก็ใกล้จะสูญพันธุ์และหาชมได้ยากในท้องถิ่นอื่น

อำเภอสามโค้ก

อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ 25 กิโลเมตร เป็นอำเภอเล็ก ๆ ซึ่งเดิมเป็นตำบลหนึ่งขึ้นกับอำเภอวิเศษชัยชาญ ได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอและเป็นอำเภอเมื่อ พ.ศ. 2508 ความสำคัญในประวัติศาสตร์ได้ปรากฏใน พงศาวดารว่าเป็นเส้นทางที่พม่าเดินทัพจากด้านเจดีย์สามองค์ ผ่านเข้ามาตั้งค่ายพักแรมก่อนเข้าตีกรุงศรีอยุธยา และเป็นที่ ซึ่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรด เคยทรงนำทัพหลวงผ่านเพื่อทรงทำสังคրามยุทธหัตถีที่ ตำบลตะพังดู่ จังหวัดสุพรรณบุรีจนทรงได้รับชัยชนะ

งานประเพณี

งานเมืองอู่ข้าวอู่น้ำและงานกาชาดประจำปี

เป็นงานประจำปีของชาวอ่างทองที่จัดขึ้นหลังฤดูเก็บเกี่ยวช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี มีกิจกรรมที่น่าสนใจหลายอย่างทั้งด้านการແلاءງทางวัฒนธรรม การแสดงนิทรรศการ การแสดงจำหน่ายและสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การอกร้านประกดกุลสตรีเมืองอู่ข้าวอู่น้ำ การประกดพิชผลทางการเกษตรและการแข่งขันกีฬาชาวนารวมทั้งมหกรรมต่าง ๆ มากมาย งานนี้จัดบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง 5 วัน 5 คืน

งานประเพณีแข่งเรือยาวอ่ำเกอโพธิ์ทอง

จัดที่บริเวณแม่น้ำน้อย หน้าวัดโพธิ์เกรียง หมู่ที่ 6 ตำบลสามงาม อ่ำเกอโพธิ์ทอง สนามมีความกว้าง 600 เมตร เป็นการประชันของเรือยาวที่มีชื่อเสียงของประเทศไทยจากสนามต่าง ๆ อาทิเช่น เรือครีสตุริยทัย เรือครสุวรรณ (เจ้าถิน) เรือสมิงสาว เรือเทพนรลึงห์ เป็นต้น งานนี้จัดในช่วงรวมเดือนตุลาคมของทุกปี โดยจะมีการแข่งขันเรือเจ้าเงี้ยใน 1 วัน

งานประเพณีการแข่งขันเรือยาวอ่ำเกอไชโย

จัดที่บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าวัดไชโยวิหาร ตำบลไชโย อ่ำเกอไชโย สนามมีความกว้าง 600 เมตร เป็นรายการแข่งขันเรือยาวที่ยิ่งใหญ่ระดับประเทศ งานนี้จะจัดให้มีขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี พร้อมกับงานน้ำดังการหลวงพ่อโตวัดไชโย ระยะเวลาประมาณ 2 วัน

งานประเพณีการแข่งขันเรือยาวอ่ำเกอป้าโนก

จ.ที่บริเวณแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าวัดป้าโนกรวิหาร ตำบลป้าโนก อ่ำเกอป้าโนก ถนนมีความยาว 600 เมตร มีเรือยาวที่มีชื่อเสียงจากสถานที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศเข้าร่วม การแข่งขันมากมาย งานนี้จะจัดให้มีขึ้นในช่วงเดือนตุลาคม ของทุกปี โดยจัดเสร็จสิ้นใน 1 วัน

งานประเพณีเพลงพื้นบ้านอ่ำเกอวิเศษชัยชาญ

อยู่ที่บ้านหลักแก้ว อ่ำเกอวิเศษชัยชาญ เลยบ้าน ห้วยโรงไปเล็กน้อยเป็นวัดที่มีงานใหญ่ในอ่ำเกอวิเศษชัยชาญ ในหน้าน้ำจะมีการมาชุมนุมของชาวบ้านเพื่อเล่นเพลงเรือ ประมาณเดือน 11 เดือน 12 เพราะตั้งอยู่ริมแม่น้ำน้อย ที่อ่ำเกอวิเศษชัยชาญ มีพ่อแม่เพลงที่มีฝีมือหลายคน ทั้งเพลงเรือ เพลงฉ่าย เพลงทรงเครื่อง เป็นต้น

สินค้าพื้นเมือง

การเดินทางไปเยือนอ่างทองนอกจากจะได้รับความรู้ความเพลิดเพลินจากการเที่ยวชมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ น้ำตกการลิ้งคัคต์ลิทท์ ชนธรรมชาติ ชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ ตسوقจนแหล่งผลิตหัตถกรรมซึ่งเป็นงานศิลปปาชีพอันลือชื่อของจังหวัดอ่างทองดังได้กล่าวมาแล้ว อ่างทองยังมีผลิตผลิต่าง ๆ อีกมากมายที่จะให้เลือกซื้อเป็นของฝากซึ่งจะให้ความภูมิใจทั้งผู้ให้และถูกใจแก่ผู้รับ

ผลผลิตทางด้านการเกษตร เรือกสวนของอ่างทองมีผลไม้รสชาติอร่อยทุกฤดูกาล นอกจากจะมีส้มโอ มะปราง ฝรั่ง ละมุดและมะละกอแล้ว ทางจังหวัดกำลังส่งเสริมให้ปลูกทุเรียนขึ้นในท้องที่อำเภอโพธิ์ทอง ซึ่งปรากฏว่าในปีที่ผ่านมาสามารถทำรายได้ให้แก่จังหวัดเป็นมูลค่าันบ้านบาท ดังนั้นในอนาคตจังหวัดอ่างทองอาจเป็นแหล่งปลูกทุเรียนที่มีชื่อเสียงเช่นเดียว กับจังหวัดปราจีนบุรีและจันทบุรี

อาหารบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ด้วยแหล่งน้ำของอ่างทองเป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์น้ำนานาชนิด เช่น กุ้งก้ามกราม ปลาดุก ปลาเนื้ออ่อน ปลาหน้าเงิน ฯลฯ จึงมีความสดเป็นพิเศษซึ่งจะช่วยเพิ่มรสชาติให้อาหาร ทั้งยังมีปริมาณน้ำมากมากจานชาวอ่างทองนำมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ปลาแห้งเสียบไม้มควัน ตกแห้ง ทำปลากรอบ เป็นต้น

ใช้เค็มพองโถมันย่องสีแดงจัดของกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรอำเภอไชโยและเนื้อทุบของกลุ่มแม่บ้านจะไว้ต้มลจรเข้ร้อง อำเภอไชโย กิลัวนเป็นผลิตภัณฑ์อาหารที่ขึ้นหน้าขึ้นตา

ขนมหวานนานาชนิดก็เป็นของฝากของกำนัลที่ได้รับความนิยมมากเช่นกัน ขนมไทยสหอหวาน ได้แก่ ขนมเงาะรลำเจียง ซึ่งมีแห่งเดียวในประเทศไทยที่ตำบลไผ่จำศิล อําเภอวิเศษชัยชาญ ขนมกรสเลิศที่ตำบลคลาดแดง อําเภอเมืองอ่างทอง

เครื่องหนังในท้องที่ตำบลสีร้อยและตำบลท่าช้าง อําเภอวิเศษชัยชาญ มีการผลิตเครื่องหนังกันมาก ฝีมือประณีตทำรายได้ให้แก่ราษฎรในบริเวณไก่ล้อดีอย่างดีอีก มีทั้งกระเป้าบรรจุธนบัตร กระเป้าถือสุภาพสตรี พวงกุญแจ เป็นต้น

ของฝาก, ของที่ระลึก

เครื่องหมาย, ตุ๊กตาชาววัง, ผ้าทอ, เนื้อทุน, ปลาช่อนภาคแห้ง, ขนมไทย, ปลาร้าว, กลองทุกชนิด, เครื่องดนตรีไทย, และอิฐอ่างทอง (อิฐเชือว์แนว) โดยสามารถหาซื้อได้ตามแหล่งผลิตซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละอำเภอ ดังนี้

เครื่องจักสานไม้ไผ่, หวานและก้านลาน

สามารถหาซื้อได้ในเขตอำเภอโพธิ์ทองและอำเภอสวางหา

ตุ๊กตาชาววัง, ผ้าทอนมือและปลาร้าว

สามารถหาซื้อได้ในเขตอำเภอป่าโมก

เนื้อทุน

จากแหล่งผลิตของอำเภอไชโย โดยสามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไปภายในจังหวัด

ขนมไทย

จากแหล่งผลิตอำเภอวิเศษชัยชาญ สามารถหาซื้อได้ตามร้านค้าทั่วไปภายในจังหวัด

อิฐอ่างทอง

เป็นอุปสาหกรรมที่ทำกันมากในจังหวัดอ่างทอง ซึ่งเป็นที่นิยมของคนทั่วไป หากสนใจสามารถติดต่อซื้อได้ตามโรงอิฐทั่วไป ซึ่งมีมากกว่า 30 โรง โดยเฉพาะในท้องที่อำเภอป่าโมก

การเดินทาง

โดยทางรถยนต์

เส้นทางที่ 1 ใช้เส้นทางสายพหลโยธิน (เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1) จากกรุงเทพฯ แล้วแยกเข้าเส้นทางเออเชีย (เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32) ผ่านอำเภอบางปะอิน - จังหวัดพระนครศรีอยุธยา - อำเภอบางปะหัน - จนถึงจังหวัดอ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 405 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเส้นทางที่ใกล้ที่สุด

เส้นทางที่ 2 ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ - ปทุมธานีผ่านอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3111 ผ่านอำเภอบางไทร - อำเภอเสนา - เข้าสู่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 309 ผ่านอำเภอป่าโมก จนถึงจังหวัดอ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 140 กิโลเมตร

เส้นทางที่ 3 ใช้เส้นทางตัดใหม่ข้ามสะพานสมเด็จพระปีบงเก้า - ตัลิ่งชัน เข้าสู่เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 340 ผ่านจังหวัดนนทบุรี - ปทุมธานี - พระนครศรีอยุธยา - สุพรรณบุรี จากนั้นใช้เส้นทางแผ่นดินหมายเลข 3195 ผ่านอำเภอวิเศษชัยชาญ - เข้าสู่จังหวัดอ่างทอง รวมระยะทางประมาณ 150 กิโลเมตร

โดยรถประจำทาง

รถไม่ปรับอากาศ ออกจากสถานีขนส่งสายเหนือ (ต.กาญจนวนอชิต) ตั้งแต่เวลา 05.30 - 18.30 น. ออกจากสถานีขนส่งอ่างทองเวลา 04.20 - 18.00 น. รถออกทุก ๆ 20 นาที ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง อัตราค่าโดยสาร 29 บาท

รถปรับอากาศ สายอ่างทอง - กรุงเทพฯ และ กรุงเทพฯ - สุพรรณบุรี (ผ่านอ่างทองและอำเภอวิเศษชัยชาญ) ออกจากรถสถานีขึ้นส่งสายเหนือ (ตลาดหม้อชิด) ตั้งแต่เวลา 05.20 - 21.00 น. ออกจากรถสถานีขึ้นส่งอ่างทองเวลา 04.40 - 19.15 น. รถออกทุก ๆ 20 นาที อัตราค่าโดยสารรถปรับอากาศ ขึ้นหนึ่ง 50 บาท ขึ้นสอง 40 บาท

การเดินทางระหว่างจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง จะมีรถโดยสารประจำทางไปปรับอากาศ ออกจากรถสถานีขึ้นส่งอ่างทอง ตั้งแต่เวลา 05.00 - 18.00 น. ออกจากรถอยุธยา (บริเวณตลาดเจ้าพ่อหม หน้าโรงแร่มศรีสมัย) ตั้งแต่เวลา 06.30 - 19.00 น. รถออกทุก ๆ 40 นาที ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง อัตราค่าโดยสาร 10 บาท ถ้าจะไปโดยรถยนต์ ใช้เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 32 (สายเอเชีย) ระยะทางประมาณ 31 กิโลเมตรหรือใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 309 (พระนครศรีอยุธยา - ป่าโมก - อ่างทอง) ระยะทางประมาณ 32 กิโลเมตร

ร้านอาหาร (รหัสทางไกล 035)

อำเภอเมือง

เจริญกิพย์	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ■รังท่างแยกไปอำเภอวิเศษชัยชาญ
รัชนี	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ตำบลคลาลาแดง
คุณหลวง	ภายในโรงเรมอ่างทอง โทร. 611767 - 8, 611667
อู่ช้า	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง ตำบลคลาลาแดง โทร. 611204
กำธรโภชนา	เยื่องเรือนจำอ่างทอง ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง
สมบัติโภชนา	หลังศาลากลางจังหวัดอ่างทอง ตำบลบางแก้ว โทร. 611033
เพื่อน	เยื่องโรงเรียนปักกมโนธิวิทยาลัย ถนนอ่างทอง - โพธิ์พะรยา ตำบลบ้านอิฐ
ปานทอง	ถนนสายเลี่ยงเมือง
ครัวริมน้ำ	หลังโรงเจ ตลาดน้ำพรัตน์
รุ่งโรจน์	ถนนสายอ่างทอง - วิเศษชัยชาญ ใกล้สามแยกอ่างทอง - วิเศษชัยชาญ- โพธิ์ทอง
บุญชูเจ้าห้อง	ถนนเลียบคลองลำท่าแดง
โภชนาอาหารอีสาน	ตรงข้ามโรงเรมอ่างทอง ตำบลคลาลาแดง
ร้านก๋วยเตี๋ยวเป็ด	ตรงข้ามเรือนจำอ่างทอง

อำเภอป่าโมก

ตำบลป่าโมก	ถนนอยุธยา - อ่างทอง กม. 13
ชายน้ำ	ริมแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าที่ว่าการ อำเภอป่าโมก
คุณหนู	หลังตลาดป่าโมก ผังเทศบาล

อำเภอโพธิ์ทอง

ร้านสุกัญญาพนารัตน์	ถนนสายอ่างทอง - โพธิ์ทอง
โพธิ์ทองอินน์	ก่อนถึงอำเภอปะราน 2 กิโลเมตร ภายในโรงแรมโพธิ์ทองอินน์
ร้านแหลม	ตลาดถนน ข้างธนาคารเพื่อการเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร สาขาโพธิ์ทอง
ตั้งตั้งอ่า	ปากทางเข้าวัดศีลขันธาราม

อำเภอวิเศษชัยชาญ

กุยโภชนา	หมู่ที่ 7 ตำบลศาลาเจ้าโรงทอง
น้องปอ	โทร. 631293 หมู่ที่ 7 ตำบลศาลาเจ้าโรงทอง

อำเภอแสงหา

ชุม	ตลาดแสงหา
ชวง	ตลาดแสงหา

หมายเลขอุตสาหกรรมที่สำคัญในอ่างทอง
(รหัสทางไกล 035)

สถานีตำรวจนครบาลอำเภอเมือง	611182
โรงพยาบาลอ่างทอง	612151,
	611520
โรงพยาบาลอ่างทองเวชการ	612361 - 5
ศala กลางจังหวัด	611235
สถานีรถโดยสาร	611202
ที่ทำการไปรษณีย์	611071
ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (สาขาอ่างทอง)	611279
ธนาคารกรุงไทย จำกัด (สาขาอ่างทอง)	611720
ธนาคารกสิกรไทย จำกัด (สาขาอ่างทอง)	611306 - 7
ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (สาขาอ่างทอง)	612391
ธนาคารนគหลวงไทย จำกัด (สาขาอ่างทอง)	612301 - 3
ธนาคารศรีนคร จำกัด (สาขาอ่างทอง)	612121,
	611197
ธนาคารสหธนาคาร จำกัด	611515,
	611334

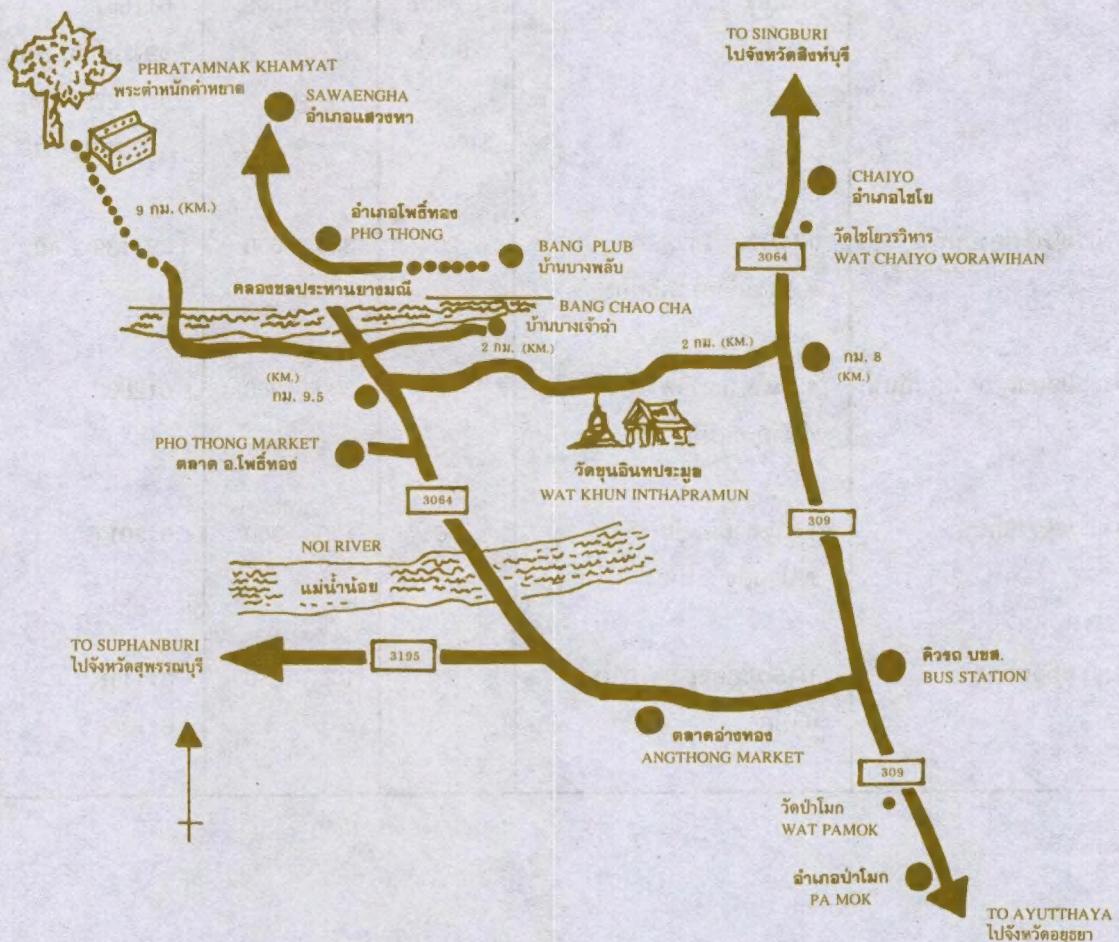
หมายเหตุ : รายละเอียดเพิ่มเติมติดต่อ
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)
 สำนักงานภาคกลางเขต 6
 ถ.ศรีสราษฎร์ อ.พระนครศรีอยุธยา
 จ.พระนครศรีอยุธยา 13000
 โทร. (035) 246076 - 7, แฟกซ์ 246078

โรงแรมที่พัก

โรงแรม	สถานที่ตั้ง	จำนวนห้อง	อัตราค่าบริการ	โทรศัพท์ (035)
โรงแรมอ่างทอง	60 ถ.อ่างทอง - สุพรรณบุรี อ.เมือง	108 บังกะโล ²⁸ หลัง	200 - 1,000 180 - 300	611767 - 8, 611667 จองที่พักใน กทม. (02) 2792434, 2792757
โรงแรมโพธิ์ทองอินน์	171/17 - 21 น.6 ต.อ่างแก้ว อ.โพธิ์ทอง	20	300 - 600	691139 - 40
โรงแรมซีแอล การ์เด้นอินน์	43 น.3 ถ.โพธิ์พะยะ- ท่าเรือ อ.เมือง	32	300 - 360	612666
โรงแรมสยามอินน์	14 ถ.สายເອເຊີຍ ຕ.ບ້ານອີງຕູ ອ.ເມືອງ	36	150 - 360	612017
โรงแรมบัวหลวง	1/15 ถ.อุดมชยາ - อ่างทอง อ.เมือง	53	100 - 350	611116, 611800

แผนที่เส้นทางจังหวัดอ่างทอง

MAP OF ANGTHONG

ក្រសួង 2538

បច្ចេកទេសនគរណ៍

ល. 335878, 241578